

házi előadás alatt a nézőléren még a Szózatot sem szabad énekelni azért, hogy ezzel zavart okozzanak.

— Azért kellett a kardot kihuzni, mert nem akartak széjjeloszlani! — jegyezte meg még az elnök.

Lajos Sándor orvostanhallgató vallomásában a lényeknek megfelelően adta elő a történeteket. Az egyik csoport ugyanis oszolni kezdett, de a *Béna*-vendéglő táján visszafelé kenyarodott, hogy egyesüljenek ismét a többiekkel.

— Nem akartunk széjjelmenni ezután, mondták, ott maradtunk a rendőrség felszólítása után is. Amikor a két csoport egyesült, sipoltak, füttyöltek, olyan láрма volt, hogy egy sójt sem lehetett hallani a Belvárosi Mozi előtt. Akkor történt ezután a kardlapozás.

Ezután a bíróság a *Szózatból*, a *Népből*, a *Népszavából* és még néhány újságból számos cikket olvas föl, amivel a vádlott azt akarja bizonyítani, hogy a rendőrség Pesten is pártoskodva járt el és többször kardot rántott a tányérsapkásokra.

Délután háromkor folytatták tovább a tárgyalás. Jelentéseket olvasnak fel, amelyek azt bizonyítják, hogy a *Bárczy*-féle választás idején csak akkor osztlatták föl az állomás előtt csoportosult tányérsapkásokat, amikor *Papp József főjelügyelőt* kövekkel dobálták meg, majd *bikacsókkal* támadták meg.

Ezután dr. *Boltka* Sándor kihallgatása következett. Elmondja a tüntetés ismert előzményeit. A fiatal emberek nem tartották be a vele kötött megállapodást, hogy csak csendes tüntetés lesz. Mindjárt lehetett látni, hogy itt nagyobbarányu tüntetést szerveztek. Amikor a rendőrök a fütyölőket, kiáltókat, tü bombázókat hívezették a színházból, a színház előtt *összegyűlt tömeg egyre izgatottabban viselkedett*. A komoly szóra nem hallgattak, sőt *egy nagyon hangos csapat a Belvárosi Mozi előtt szembe fordult a rendőrökkel*.

— Nekem azt jelentették, mondotta, hogy ezután ablakbeverések fognak következni. Amikor a helyzet így egyre izgatottabb lett, kiadtam a parancsot a kardhasználatra. A diákokat követni kellett a rendőröknek, mivel az volt a hír, hogy az egyetem előtt ismét össze akarnak tömörülni.

A vádlott ezután azt kérdezi a főtanácsostól, hogy *van-e tudomása arról, hogy a szegedi színházban „Az ember tragédiája” előadásakor a Marseilles-t énekeltek és akkor a rendőrség nem tett semmit*.

— *A Marseilles benne van az Ember tragédiájának minden csorbítottan előadásában*, mondotta Boltka.

Véber Árpád dr. rendőrkapitány és *Thury* Lajos rendőrtanácsos arról tettek vallomást, hogy hogyan folyt le a tüntetés.

Sipes Miklós rendőrfelügyelő elmondja, hogy mielőtt a kardlapozás megkezdődött volna, a tömeg *zsidókérekeneknek, rendőrkutyáknak nevezte a rendőröket* és ilyen kiáltások hangzóttak el:

— *Vegyünk köveket, üssük be az ablakokat!* Végül *Lajkó* Márton s. felügyelő h lyettes mondtotta el az eseményeket, mire az ügyész a többi tanu kihallgatásától elállott.

Baldzs ügyész mondtotta el a vádbeszédét ezután. A vádlottak nem sikerült semmit bizonyítani. Ítéletet kér, de ezzel nem akarja megbélyegezni a keresztény magyar ifjúságot, hanem azt akarja, hogy az ilyen tüntetéseknek és az ilyen rágalmozó cikkeknek vége legyen.

Hosszu védőbeszédet mondott dr. *Széchenyi*. — A rendőrségnek nem lett volna szabad brutálisan nekirontani az ifjúságnak, amely igaz- vérig magyar és nemzeti.

Három esetben is fölmentést kér, mert a cikk nem Szegedre vonatkozik, az állításokat mind beigazolták és a rendőrség brutalitása

miatt írták meg a cikket.

A vádlott még egyszer felszólal.

— *Ez az ügy nem az én ügyem, hanem huszezer tagu magyar ifjúságé!* Nem lehet bennünket elítélni csak azért, hogy a rendőrség elégtételt kapjon.

Félórai tanácskozás után, este negyed hét órakor hirdette ki az elnök az ítéletet, amely szerint *bűnösnek mondották ki Varga Zsigmondot és ezért az enyhítő szakasz alkalmazásával 15 napra átvitteztatható másfélmillió koronra pénzbüntetésre ítélté, de az ítélet vérehajlását felfüggeszti*.

Az egyetemi tanárok még mindig nem foglalták el a Tábor-utcai bérház lakásait.

Szeged, március 19. (*Saját tudósítónktól*.) Nagyon sok embernek feltűnt már, hogy a mai botrányosan nagy lakásinségben, amikor egyes családok évek óta hiába viaskodnak megfelelő lakásért és amikor a lakásvizonyok uj családalapításokat akadályoznak meg, van Szegeden egy olyan kétemeletes bérház, amely — szinte — teljesen lakatlan, pedig a benne levő 2—5 szobás lakások a legmodernebb lakásigényeket is kielégítik. A város Tábor-utcai új bérházáról van szó, amely az elmúlt év őszén már teljesen elkészült, a városi adóhivatal már régen ott működik a magas földszintjén és amelyben nyolc lakást a város a kormánnyal és az egyetemmel történt megállapodás alapján a „lakásnélküli” egyetemi tanárok számára tartotta fenn. A nyolc nagy lakáson kívül mindössze négy kétszobás lakást készítettek a Tábor-utcai bérházban és ezt a négy kislakást olyanoknak adta bérbe a tanács, akik nem egyetemi tanárok, de azért igazolt lakászsükségben szenvedtek.

A Tábor-utcai bérház tizenkét lakása közül eddig csak ezt a négy lakást foglalták el azok a szerencsés lakásinségesek, akiknek kérvényét sok száz igénylő kérvénye közül kiválasztotta a tanács. Az egyetemi tanárok számára fönntartott lakások kijelölt bérlői eddig még nem jelentkeztek. Mind a nyolc lakás üresen áll és — a jelek szerint — tulnyomó része üres is marad legalább november elsejéig, ha ugyan valamennyi professzor reflektál a lakásra.

A város hatalmas bérbalotája így üresen buslakodik a Rákóczi-téren és a Szegedre vetődő idegenek valami elátkozott kastélynak vélik, amelyben rémséges kísértetek járnak, mert azt elképzelni sem mernék, hogy Szegeden, ahol a lakásnélküli családok száma meghaladja az ötszázat, félesztendőig lakatlanul maradjon nyolc üres lakás.

Az elmúlt év nyarán az egyetem sürgette leginkább a Tábor-utcai bérház építésének befejezését és a kormány azzal a feltétellel adott kedvezményes építési hitelt a városnak, ha az építendő lakások hetvenöt százalékát a szegedi egyetem

Az indokolás megállapítja, hogy a rágalmozó cikk csak a szegedi rendőrségre vonatkozik. A cikk azt állítja, hogy a rendőrség részrehajló és a politika befolyásolja. A rendőrségnek pedig kötelessége, hogy egyformán bánjon minden féllel. Allításait Varga nem tudta bizonyítani, ezért bűnösnek mondották ki. Az enyhítő szakaszokat azért alkalmazták, mert Varga büntetlen előéletű és hazafias érzésében írta meg a cikket.

Az ítélet ellen az ügyész is, a vádlott is felbberzett, majd a tányérsapkás fiatal emberek csöndben elhagyták a tárgyalótermet.

tanárainak tartja fenn. A város a kétmilliárd koronára államkölcson nagyobbik felét már visszafizette és — ha közbe nem jön valami — a hátralékot is rövidesen kiegyenlíti, így aztán az épület teljes tulajdonjoga is a városé lesz és a tulajdonjoggal együtt a szabad rendelkezési jog is.

Az egyetemi tanároknak, úgy látszik, nem olyan nagy a lakásinsége, mint az az első pillanatban látszott, mert aki valóban lakászsükségben szenvedett, az abban a pillanatban elfoglalta a lakást, amint arra alkalom kínálkozott. Igaz ugyan, hogy a lakások festése még nem végleges, a mérnökség a múlt év őszén ideiglenesen bemeszeltette a falakat, hogy a lakásokat minél hamarabb elfoglalhassák a bérlők — a teljesen friss fal ugyanis nem tartja meg a festéket —, de ez nem elfogadható ok a lakások el nem foglalásához. A legtöbb egyetemi tanár még nem is jelentkezett a bérház gondnokságánál, a mérnöki hivatalban és nem jelentette be, hogy reflektál a lakásra. A mérnöki hivatal csak az egyetemi tanács átíratából tudja annak a nyolc professzornak a nevét, akiket az egyetemi tanács kijelölt a Tábor-utcai bérház lakóinak. A megnevezett professzorok közül csak nagyon kevesen adták tudomására a város tanácsának, hogy tudnak a lakásról. Az egyik professzor beadványt intézett a polgármesterhez. Bejelentette, hogy lakását csak október elsején foglalhatja el és kérte, hogy októberig ne terhelje meg a város a lakás bérével. A tanács legközelebb foglalkozik a beadvánnyal. A kérelem teljesítésének értesülésünk szerint, erős ellenzék lesz és az ellenzék álláspontja szerint a város nem azért építette fel fokozott gyorsasággal és költséggel a Tábor-utcai bérházat, hogy annak közel egy esztendei bérbőveleméről most lemondjon. Ezzel kapcsolatban a tanács foglalkozni fog a tanári lakások ügyével általánosságban is és valószínűleg felhívja az érdekelte professzorokat, hogy a számukra kijelölt lakásokat záros határidőn belül foglalják el, mert ellenkező esetben az üres lakásokat más, jobban ráutalt lakásnélkülieknek adják bérbe. Reflektáns van rájuk százával.

Hirek

III/20. Péntek. Róm. kat. és protestáns Benedek 77 Gbr. kat. Vaz. és t. Nap kel 6 óra 4 perckor, nyugszik 6 óra 12 perckor.

Somogyi-könyvtár nyitva d. e. 10—1-ig, d. u. 4—7-ig. Múzeum nyitva d. e. 10—1-ig.

Egyetemi könyvtár (központi egyetem I. emelet) nyitva délelőtt 8-tól 1-ig és délután 3-tól 8 óráig.

A színházi előadás este fél 8 órakor kezdődik.

Szegeden a gyógyszerárak közül szolgálatot tartanak: *Apró* Jenő Kossuth Lajos-sugárut 61 (telefon 996), *Barcsay* Károly Széchenyi-tér (telefon 270), *Borbély* József Takaréktár-utca (telefon 1268), *Nagy* György Boldogasszony-sugárut (telefon 1125), *Moldvány* Lajos Új-szeged (telefon 846).

— A főispán és a demokrácia. A Szeged szerdai száma vezető helyen foglalkozott dr. *Aigner* Károly főispán márciusi beszédének azrel a részével, amelyben óva intette a liberális polgárságot attól, hogy állja a szocial-demokrata párttal kötött szövetséget. Ciklünkre pénteken válasz jelent meg a *félhivatalos* délutániban. Nem igen szoktuk észrevenni az ilyen, egyébként esetleg jóhiszemű lapok közleményeit, mert csak szabad emberekkel szeretünk vitatkozni, tehát olyanokkal, akik a saját véleményüket és nem azt írják, amit a hatalom rájukparancsolása folytán muszáj. A félhivatalos egy-két kijelentése folytán ma mégis kénytelenek vagyunk kivéteit tenni. Ilyen kijelen és például, hogy a munkánélküli politikuskok most ráidomították a politikai versenypályára a demokráciát, pedig az ilyen politikai versenyzéssel legkevésbé azok törődnek, akikért a futtatásokat rendezik. A demokráciát nemcsak most, hanem már jónéhányszor ráidomították a

politikai versenypályára, csudálatosképen mindig olyankor, amikor jó állásban lévő politikuskok, hatalmi eszközökkel, kizárólag reakciójuk számára szerették volna kisajátítani a politikai versenypályát. Tessék csak átgondolni a szent szövetség után Európára nehezedett sőtét évtizedeket. Egészen bizonyos, hogy a cikkíró, mint minden aranyközéputas cikkíró, ma nem Metternich dicsőségét zengené versben és prózában. Akkor, mostani viccelkedésből következtenve, azok ellen vonultatta volna fel az ólomkatonákat, akik a demokráciát zudították a politikai versenypályára. A titkos válaszlói jogtól pedig igazán nem kellene félni, ha a politikai versenyzésekket a legkevesebbet azok törődnek, akikért a futtatásokat rendezik. A félhivatalos szerint demokrácia, hogy az arisztokraták részére tartogatott főispáni székből nálunk egy patricius kereskedőcsalád sarja ül. Lám, lám, nem is tudtuk, hogy a főispáni székeket arisztokraták részére tartogadják. Jobb lenne, ha kizárólag tehetséges emberek részére tartogatnák. Ez lenne demokrácia, meg más mi egyéb is az ország javára. Egyébként tudomásul vesszük a demokráciának azt a másik értelmezését is, hogy a szegedi főispán esetleg nem is lehetne főispán, ha nem patricius, hanem csak egyszerű kereskedő-családból származott volna. A félhivatalosnak azokra a kijelentéseire, amelyek úgy hangzanak, mintha hordó tetejéről szónoholták volna el, nincs válaszuk. Eddig is tudtuk, hogy mi korlátozva vagyunk egészen elemi jogainkban is. A tulsó parlon pedig szabadon rosszindulatuskodhatnak.

Férfi és női esőernyők

rendkívüli olcsó áron legszebb kivitelben

Pollák Testvérek

Széchenyi-tér 17. 872 Csekonics-utca 6.

Tizparancsolat.